

Tid som denne at sige noget sikkert herom, men der er dog visse Tegn, som peger i Retning af lidt lysere Tider, der er et og andet, som kunde tyde paa, at Erhvervslivet er ved at komme til at se lidt lysere ud. Det vil vise sig ogsaa i vore Statsvirksomheders Indtægter, saaledes at vi maaske nu snart vil kunne se det naturlige Forhold med Hensyn til de betydelige Summer, som er anbragt fra Statens Side i dem, at der er Balance mellem Indtægt og Udgift. Naar man dertil føjer, at vort Folks Arbejdsevne og Sundhed er saaledes, at vi tør haabe paa, at vi vil være i Stand til at udnytte de Muligheder, som Erhvervslivet kan give, og som i det hele taget kan fremkomme i de kommende Tider, tør vi maaske ogsaa haabe, at vi med Hensyn til Statens Udgifter har set de værste Aar, i alt Fald er det sikkert, at alle de Udgiftssummer, som Afviklingen har medført, ikke vil komme igen.

Det er de Bemærkninger, jeg finder Anledning til at fremkomme med, jeg ved godt, at der var mange andre Ting her, som med Rette kunde være Genstand for Omtale, men jeg vil haabe, man vil finde, at det er umuligt at gennemgaa denne Betænkning udførligt.

L. Rasmussen: Ordføreren sluttede af med nogle Betragtninger over Statens finansielle Forhold og økonomiske Stilling. Jeg gaar ud fra, at det vil være rimeligst at vente med disse Betragtninger til tredje Behandling, hvor disse Forhold naturligt vil komme til nærmere Drøftelse; man plejer ved anden Behandling kun at omtale de stillede Ændringsforslag, og Ordføreren indskrænkede sig jo ogsaa i alt væsentligt dertil. Der er kun et enkelt af de tusinde Ændringsforslag, over hvilket der skal være Afstemning, fordi Udvalget staar delt, men der har været rejst en Række Samraad, af hvilke en Del er foranlediget fra Socialdemokraternes Side, og jeg skal nævne et Par af disse. Jeg vil saaledes nævne Spørgsmaalene om Byggetilskud til Udvidelse af den tekniske Skole i Taastrup, om Statstilskud til kommunale Børnehjem og om Brud paa Telegramhjemmeligheden i Randers. Dette er imidlertid Spørgsmaal, som adskillige af mine Kolleger vil omtale senere, men der er to af Samraadene, jeg vil omtale lidt nærmere, de findes nævnt under Nr. 171 i Betænkningen.

Det første angaar Oprettelse af Husmandsbrug i Skanderborg Amt. Anledningen til, at dette Samraad er rejst i Finansudvalget, er, at det i Vinter blev vedtaget,

at der skulde ydes noget mindre i Tilskud til Statshusmandsbrugene end tidligere, fordi det nu var blevet billigere at bygge og at erhverve Jord. Men man fik en Overgangsbestemmelse, der sagde, at de, der havde begyndt paa at opføre en Ejendom paa et Statshusmandsbrug senest i Oktober og havde fuldført den til 1. April, kunde faa det store Statstilskud, saaledes som de hidtil havde faaet det. I Skanderborg Amt viste det sig imidlertid, at der blev opført saa mange Statshusmandsbrug, at Bevillingen ikke slog til, og der er derfor derovre 8 eller 9 Statshusmandsbrug, som er saaledes stillede, at hvis der ikke træffes andre Foranstaltninger, faar de 3 600 Kr. mindre i Statstilskud, end de havde faaet Tilsagn om, netop fordi Bevillingerne er opbrugt. De havde paabegyndt Opførelsen før 1. Oktober, havde den fuldført til Tiden, men der er ingen Penge disponible, og de kan derfor ikke faa de 3 600 Kr., hvorimod de kunde faa 1 800 Kr. mere i Laan, men det vilde forrykke hele Forholdet for dem. Vi har derfor haft et Samraad med den højtærede Landbrugsminister, der har stillet sig velvilligt til en Ordning, hvorved man aabner Mulighed for at den Bevilling, der kommer i Finansaaret 1923—24, at skaffe de paagældende det Tilskud, som det ikke er muligt at skaffe dem i indeværende Finansaar. Jeg ved, at naar denne Ordning kan blive tilvejebragt, vil de paagældende Statshusmænd føle sig tilfredsstillede og beroligede, og jeg er den højtærede Landbrugsminister taknemmelig for den Velvillie, han har vist; den højtærede Minister kan naturligvis ikke give noget bindende Løfte, men han har lovet at stille sig saa velvillig, at der er Udsigt til at faa Sagen ordnet paa den Maade, jeg her har nævnt.

Derimod er der et andet Samraad, nævnt under samme Nummer, hvor jeg knapt er den højtærede Landbrugsminister saa taknemmelig. Det drejer sig her om Statskovarbejdernes Lønninger. Statsskovarbejderne har i Begyndelsen af Foraaret faaet Meddelelse om, at de maatte være forbedret paa at faa deres Lønninger nedsat til 75 Ø. pr. Time; da man havde erfaret, at de private Skovejere ikke vilde udbetale mere end 75 Ø. i Timen til deres Skovarbejdere, maatte Staten følge med. Vi havde dette Spørgsmaal til Samraad i Finansudvalget, og den højtærede Minister oplyste derunder, at hans Forgænger havde ordnet Sagen paa den Maade, at han havde sagt, at det, Skovarbejderne forlanger, skal de have — saaledes omtrent blev det meddelt; naar Skovarbejderne stillede Krav, maatte man